

Once Upon a Time ... The Story Told by the Chagim

ויקרא כג

מב בספכת תשבו, שבעת ימים; כל-האזרח, בְּיִשְׂרָאֵל, יֵשְׁבוּ, בְּסֻפְתָּ. מִגַּג לְמַעַן, יִדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם, כִּי בְּסֻפְתָּ הוֹשַׁבְתִּי אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: אֲנִי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.

תלמוד בבלי מסכת תענית דף כו עמוד א-ב

חמשה דברים אירעו את אבותינו בשבעה עשר בתמוז, וחמשה בתשעה באב. בשבעה עשר בתמוז נשתברו הלוחות, ובטל התמיד, והובקעה העיר. ושרף אפוסטמוס את התורה והעמיד צלם בהיכל.

רש"י שמות פרק לג פסוק יא

ושב אל המחנה - ... שהרי בשבעה עשר בתמוז נשתברו הלוחות, ובשמונה עשר שרף את העגל ודן את החוטאים, ובתשעה עשר עלה, שנאמר (שמות לב ל) ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם וגו', עשה שם ארבעים יום ובקש רחמים, שנאמר (דברים ט יח) ואתנפל לפני ה' וגו', ובראש חדש אלול נאמר לו (שמות לד ב) ועלית בבקר אל הר סיני, לקבל לוחות האחרונות, ועשה שם ארבעים יום, שנאמר בהם (דברים י י) ואנכי עמדתי בהר כימים הראשונים וגו', מה הראשונים ברצון אף האחרונים ברצון, אמור מעתה אמצעיים היו בכעס. בעשרה בתשרי נתרצה הקב"ה לישראל בשמחה ובלב שלם, ואמר לו למשה סלחתי כדברך, ומסר לו לוחות אחרונות. וירד והתחיל לצוותם על מלאכת המשכן ועשאוהו עד אחד בניסן, ומשהוקם לא נדבר עמו עוד אלא מאהל מועד:

שמות לג-לד

יח ויאמר: הֲרֵאֵנִי נָא, אֶת-כְּבֹדְךָ. ייט ויאמר, אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל-טוֹבֵי עַל-פְּנֵיךָ, וְקִרְאתִי בְּשֵׁם יְהוָה, לְפָנֶיךָ; וְחַנְתִּי אֶת-אֲשֶׁר אֲחֹן, וְרִסַּמְתִּי אֶת-אֲשֶׁר אֶרְחֹם. כ ויאמר, לֹא תוּכַל לְרַאֵת אֶת-פָּנַי: כִּי לֹא-יִרְאֵנִי הָאָדָם, וְחִי. כא ויאמר יְהוָה, הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי: וְנִצַּבְתָּ, עַל-הַצּוּר. כב וְהָיָה בְּעֵבֶר כְּבֹדִי, וְשַׁמְתִּיךָ בְּנֹקְרַת הַצּוּר; וְשַׁלַּתִּי כְּפִי עֲלֶיךָ, עַד-עֲבָרִי. כג וְהִסְרֹתִי, אֶת-כַּפֵּי, וְרֵאִיתָ, אֶת-אֲחֹרַי; וּפְנֵי, לֹא יִרְאוּ.

א ויאמר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, פֶּסֶל-לֹדֶשׁ שְׁנֵי-לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁינִים; וְכַתַּבְתִּי, עַל-הַלְחָת, אֶת-הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר הָיוּ עַל-הַלְחַת הַרְאשֵׁינִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ. ב וְהָיָה נִכּוֹן, לְבַקֵּר; וְעַלִּיתָ בְּבֹקֶר אֶל-הַר סִינִי, וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל-רֹאשׁ הַהָר. ג וְאִישׁ לֹא-יַעֲלֶה עִמָּךְ, וְגַם-אִישׁ אֶל-יָרֵא כְּכֹל-הָהָר; גַּם-הַצֹּאֵן וְהַבְּקָר אֶל-יָרְעוּ, אֶל-מוֹל הָהָר הַהוּא. ד וַיִּפְסַל שְׁנֵי-לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁינִים, וַיִּשְׁפֹּם מֹשֶׁה בְּבֹקֶר וַיַּעַל אֶל-הַר סִינִי, פֶּאֶשֶׁר צָוָה יְהוָה, אֹתוֹ; וַיִּקַּח בְּיָדוֹ, שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים. ה וַיִּרַד יְהוָה בְּעַנָּן, וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם; וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה.

ו וַיַּעֲבֵר יְהוָה עַל-פְּנֵיו, וַיִּקְרָא, יְהוָה יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן--אֲרֻךְ אַפַּיִם, וְרַב-חֶסֶד וְאֱמֵת. ז וַיִּצַּר חֶסֶד לְאֵלִפִּים, וְשָׂא עֹון וּפְשָׁע וְחַטָּאָה; וְנָקָה, לֹא נָקָה--פֶּקֶד עֹון אָבוֹת עַל-בְּנֵים וְעַל-בְּנֵי בָנִים, עַל-שְׁלִשִׁים וְעַל-רַבְעִים. ח וַיִּמְהַר, מֹשֶׁה; וַיִּקַּד אַרְצָה, וַיִּשְׁתַּחֲוֶה.

כז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, כְּתֹב-לְךָ אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: כִּי עַל-פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית--וְאָתָּה יִשְׂרָאֵל. כח וְהָיָה-שָׁם עִם-יְהוָה, אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה--לֶחֶם לֹא אָכַל, וּמַיִם לֹא שָׁתָה; וַיִּכְתֹּב עַל-הַלְחַת, אֵת דְּבָרֵי הַבְּרִית--עֲשֻׂרַת הַדְּבָרִים. כט וְהָיָה, בְּרִדַּת מֹשֶׁה מִהַר סִינִי, וְשְׁנֵי לַחַת הָעֵדוּת בְּיַד-מֹשֶׁה, בְּרִדְתּוֹ מִן-הָהָר; וּמֹשֶׁה לֹא-יָדַע, כִּי קָרוּ עוֹר פְּנָיו--בְּדַבְּרוֹ אֹתוֹ.

שמות כה

ח וַעֲשׂוּ לִי, מִקְדָּשׁ; וְשִׁכְנַתִּי, בְּתוֹכָם.

שמות כ

ב אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: לֹא-יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים, עַל-פְּנֵי. ג לֹא-תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל, וְכַל-תְּמוּנָה, אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת--וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם, מִתַּחַת לָאָרֶץ. **ד** לֹא-תִשָּׂתַחֲוֶה לָהֶם, וְלֹא תַעֲבֹדֵם: כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֵל קַנָּא--פֶּקֶד עֹון אֲבֹת עַל-בְּנִים עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רַבְעִים, לְשָׁנָיִ. ה וְעִשָׂה חֶסֶד, לְאֶלְפִים--לֹאֲהָבִי, וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹתַי. ו לֹא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְשׁוֹא: כִּי לֹא יִנְקָה יְהוָה, אֶת אִשְׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ לְשׁוֹא.

שמות פרק כב

(כ) הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָךְ לִפְנֵיכָּ לְשִׁמְרֶךָ בְּדַרְכָּךְ וְלְהַבִּיאֲךָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכַּנְתִּי: (כא) הִשְׁמֵר מִפְּנֵיו וּשְׁמַע בְּקוֹלוֹ אֵל תִּמְרָ בּוֹ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֶכֶם כִּי שָׁמִי בְּקִרְבּוֹ:

שמות לג

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, לֵאמֹר עֲלֵה מִזֶּה--אֲתָה וְהָעָם, אֲשֶׁר הֵעֵלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: אֵל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב לֵאמֹר, לְזַרְעֲךָ, אֶתְנַנְּהָ. ב וְשַׁלַּחְתִּי לִפְנֵיכָּ, מַלְאָךְ; וְגִרְשִׁיתִי, אֶת-הַכְּנַעֲנִי הָאֲמֹרִי, וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי, הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי. **ג** אֵל-אֶרֶץ זָבַת חָלֶב, וּדְבָשׁ: כִּי לֹא אֲעִלֶה בְּקִרְבָּךְ, כִּי עִם-קִשָׁה-עַרְףְּ אֲתָה--פֶּן-אֲכַלְךָ, בְּדַרְכָּךְ. ד וַיִּשְׁמַע הָעָם, אֶת-הַדְּבָר הַרְעֵה--וַיִּתְאַבְּלוּ; וְלֹא-שָׁתוּ אִישׁ עֲדָיו, עָלָיו. **ה** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, אֹמֵר אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲתֵם עִם-קִשָׁה-עַרְףְּ--רַגַע אֶחָד אֲעִלֶה בְּקִרְבָּךְ, וְכָלִיתִיךָ; וְעַתָּה, הוֹרֵד עֲדֶיךָ מֵעֵלְיָךְ, וְאֲדַעֶה, מָה אֲעֲשֶׂה-לְךָ. ו וַיִּתְנַצְּלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-עֲדָתָם, מִהָר חוֹרֵב. **ז** וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת-הָאֶהָל וְנָטָה-לוֹ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה, חֶרֶם מִן-הַמַּחֲנֶה, וְקָרָא לוֹ, אֶהָל מוֹעֵד; וְהָיָה, כָּל-מִבְקֵשׁ יְהוָה, יֵצֵא אֶל-אֶהָל מוֹעֵד, אֲשֶׁר מַחוּץ לַמַּחֲנֶה.

סוכה ט

ותניא רבי יהודה בן בתירה אומר כשם שחל שם שמים על החגיגה כך חל שם שמים על הסוכה שנאמר חג הסוכות שבעת ימים לה' מה חג לה' אף סוכה לה'

מסכת סוכה פרק א

דף ב, א משנה סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מכשיר ושאינה גבוהה עשרה טפחים ושאיין לה <שלשה> [שלש] דפנות ושחמתה מרובה מצלתה פסולה:

דף ד, ב, ושאינה גבוהה עשרה טפחים: מנלן? אתמר רב ורבי חנינא ורבי יוחנן ורב חביבא מתנו, בכולה סדר מועד כל כי האי זוגא חלופי רבי יוחנן ומעיילי רבי יונתן, ארון תשעה וכפורת טפח הרי כאן עשרה, וכתוב (שמות כה) ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפורת **דף ה, א** ותניא ר' יוסי אומר מעולם לא ירדה שכינה למטה ולא עלו משה ואלהו למרום שנאמר (תהילים קטו) השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם